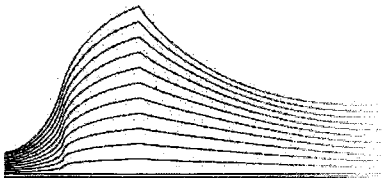

C

Kopie
Afgeleverd aan: mr. BLANCKAERT Jan
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

156769

Uitgifte

Repertoriumnummer 2021/5542
Datum van uitspraak 02 september 2021
Rolnummer 2020/AR/25

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☒ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Hof van beroep Gent

Arrest

eerste kamer

COVER 01-00002280898-0001-0011-01-01-1

2020/AR/25 - In de zaak van:

LANSSENS Patrick, RRN 64.08.05-245.35,
wonende te 8680 KOEKELARE, Keyzersmote 6,
appellant,

hebbende als raadsman mr. VERHAEGHE Patrick, advocaat te 8400 OOSTENDE, Van
Iseghemlaan 149 bus 0001,

tegen

VERMAUT Andy, RRN 76.09.19-227.86,
wonende te 8600 DIKSMUIDE, Oostendestraat 1,
geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. BLANCKAERT Jan, advocaat te 8600 DIKSMUIDE, Admiraal
Ronarchstraat 8

wijst het hof het volgend arrest:

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van dit hof op 8 januari 2020, heeft Patrick Lansens
tijdig en op regelmatige wijze hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van 22 november
2019, op tegenspraak geveld door de rechtbank eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling
Veurne, kamer V5.

De partijen werden gehoord in openbare terechtzitting van 17 juni 2021 en de neergelegde
conclusies en stukken werden ingezien.

Artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werd in
acht genomen.

Bijzonderste gegevens

1. Patrick Lansens is sinds 1995 onafgebroken burgemeester van de gemeente Koekelare. Na
de gemeenteraadsverkiezingen van 14 oktober 2018 werd hij opnieuw benoemd voor 6 jaar.

Andy Vermaut woonde tot voor enkele jaren in Koekelare en was daar ook politiek actief. Sinds een 5-tal jaar woont hij in Diksmuide, maar hij blijft zich bezighouden met het Koekelaarse 'reilen en zeilen'. Hij omschrijft zichzelf als zeer geëngageerd.

Rond 12 juni 2018, in volle campagne voor de gemeenteraadsverkiezingen van 14 oktober 2018, liet Andy Vermaut een brochure/pamflet met de titel "*Patrick Lansens: de keizer van Koekelare!*" in de Koekelaarse brievenbussen verspreiden. Tevens las Andy Vermaut dit pamflet voor in een 18 minuten lang durend filmpje, dat vervolgens op 16 juni 2018 om 17u53 op Facebook gepost werd.

Ook nadat Patrick Lansens hierop in de media reageerde en aankondigde een burgerlijke procedure te zullen opstarten, zette Andy Vermaut zijn hetze - aldus Patrick Lansens - op Facebook onverminderd verder en kondigde zelfs de verschijning van een tweede boekje aan 'omdat alles nog niet vermeld was'.

Bij exploit betekend op 29 juni 2018 liet Patrick Lansens overgaan tot dagvaarding van Andy Vermaut.

Hij vorderde voor de eerste rechter de veroordeling van Andy Vermaut tot het betalen van een schadevergoeding van 100.000,00 EUR, meer de kosten (392,87 EUR dagvaardingskosten en 3.600,00 EUR rechtsplegingsvergoeding).

2. Andy Vermaut vroeg deze vordering af te wijzen als niet toelaatbaar, niet ontvankelijk, minstens ongegrond.

3. Bij bestreden vonnis d.d. 22 november 2019 wees de eerste rechter de vordering van Patrick Lansens af als ongegrond. Volgens de eerste rechter slaagt Patrick Lansens er niet in om te bewijzen dat Andy Vermaut misdrijven (art. 443 Sw) zou hebben gepleegd. Hij biedt evenmin aan om één en ander te bewijzen met getuigen. Hij veroordeelde Patrick Lansens tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding van 3.600,00 EUR aan Andy Vermaut.

4. Patrick Lansens kan zich niet verzoenen met de beslissing van de eerste rechter en tekent hoger beroep aan.

Hij vordert thans een schadevergoeding van 10.000,00 EUR, meer intrest en kosten (392,87 EUR dagvaardingskosten, 3.600,00 EUR rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg, 20,00 EUR bijdrage Begrotingsfonds en 1.080,00 EUR rechtsplegingsvergoeding beroepsinstantie).

5. Andy Vermaut besluit tot de afwijzing van het hoger beroep als ongegrond en tot de bevestiging van het bestreden vonnis. Hij vraagt Patrick Lansens te veroordelen tot de kosten, te weten 3.600,00 EUR rechtsplegingsvergoeding per instantie.

Beoordeling

1. Patrick Lansens legt aan Andy Vermaut ten laste dat hij in volle campagne voor de gemeenteraadsverkiezingen van 14 oktober 2018 in alle Koekelaarse bussen een pamflet heeft gedeponneerd én dat hij dit pamflet voorlas in een filmpje, gepost op Facebook. In het pamflet zou Andy Vermaut 'een resem lasterlijke, eerroevende en beledigende uitspraken' doen over Patrick Lansens, terwijl hier volgens hem 'niets van aan is'.

Meer specifiek hekelt Patrick Lansens:

- (1) de kritiek die Andy Vermaut uit over de cumul van mandaten;
- (2) de rol van Patrick Lansens bij de verkoop van het gemeentelijke elektriciteits- en rioleringsnetwerk;
- (3) de aan de echtgenote van Patrick Lansens toegestane afwijking op de verkavelingsvoorwaarden;
- (4) de sponsoring door Willy Naessens van de private evenementen van de 'boezemvriend' van Patrick Lansens;
- (5) de aanstelling van de nieuwe brandweerschef.

Andy Vermaut beroept zich op het recht van vrije meningsuiting.

Het pamflet/de brochure werd verspreid net voor de gemeenteraadsverkiezingen van 14 oktober 2018 en droeg als titel "*Patrick Lansens: de keizer van Koekelare!*". Patrick Lansens was sedert ettelijke jaren (en is nog steeds) burgemeester van Koekelare. Het pamflet werd dus – anders dan Patrick Lansens argumenteert – wel degelijk uitgegeven in het kader van een politiek debat, zoals ook blijkt uit het voorwoord van de brochure ("*Ik wou jullie eerlijk op de hoogte stellen van enkele zaken die jullie burgervader jullie zeer bewust achterhoudt. Informatie voor alle Koekelarenaars: **binnenkort zijn er opnieuw gemeenteraadsverkiezingen. Hoog tijd om het beleid van Patrick Lansens door te lichten zoals het in werkelijkheid is.***"). Dat Andy Vermaut voor de verkiezingen van oktober 2018 geen politiek mandaat meer beoogde doet hieraan geen afbreuk. Partijen waren voorheen elkaars politieke opposanten. Andy Vermaut poogde met zijn pamflet/brochure bepaalde (politieke) beslissingen of (volgens hem) wantoestanden waarvoor Patrick Lansens (nog steeds volgens hem) verantwoordelijk was aan te kaarten. De politieke context waarin het pamflet werd uitgegeven staat dan ook centraal.

Andy Vermaut heeft het pamflet/de brochure verspreid als 'geëngageerde burger' en voormalig politiek opponent van Patrick Lansens. Het betrof geen journalistieke bijdrage. Andy Vermaut beschikt over een soort perskaart, uitgegeven in Pakistan (zie stuk 6 Patrick

Lansens), doch deze dateert van 1 januari 2019 (na de verspreiding van het pamflet) en is slechts geldig voor een jaar. Andy Vermaut heeft deze kennelijk kunnen verkrijgen via een bevriend contact in Pakistan. Dat hij het pamflet waarover het thans gaat verspreidde als journalist blijkt echter geenszins. Hij is bediende op een griffie (thans uitkeringsgerechtigd) en naar eigen zeggen 'geëngageerd burger'.

2. De principes

Het recht op vrije meningsuiting is internationaal gewaarborgd en grondwettelijk verankerd.

Art. 10 EVRM luidt immers als volgt:

"Vrijheid van meningsuiting

1. Eenieder heeft recht op vrijheid van meningsuiting. Dit recht omvat de vrijheid een mening te koesteren en de vrijheid om inlichtingen of denkbeelden te ontvangen of door te geven, zonder inmenging van overheidswege en ongeacht grenzen. Dit artikel belet niet dat Staten radio-omroep-, bioscoop- of televisieondernemingen kunnen onderwerpen aan een systeem van vergunningen.

2. Daar de uitoefening van deze vrijheden plichten en verantwoordelijkheden met zich brengt, kan zij worden onderworpen aan bepaalde formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of sancties, welke bij de wet worden voorzien en die in een democratische samenleving nodig zijn in het belang van 's land veiligheid, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, de bescherming van de goede naam of de rechten van anderen om de verspreiding van vertrouwelijke mededelingen te voorkomen of om het gezag en de onpartijdigheid van de rechtelijke macht te waarborgen."

Art. 19 Gw luidt als volgt:

"De vrijheid van eredienst, de vrije openbare uitoefening ervan, alsmede de vrijheid om op elk gebied zijn mening te uiten, zijn gewaarborgd, behoudens bestraffing van de misdrijven die ter gelegenheid van het gebruikmaken van die vrijheden worden gepleegd."

De vrijheid van meningsuiting en dus ook het vrije politieke debat behoren tot de kern zelf van een democratische samenleving.

Onverminderd de toepassing van de tweede paragraaf van artikel 10 EVRM, is de vrijheid van meningsuiting niet alleen van toepassing op 'informatie' of 'ideeën' die gunstig onthaald worden of als onschadelijk beschouwd worden of op een eerder onverschillige wijze onthaald worden, maar ook op ideeën die beledigend zijn, choqueren of de Staat of een gedeelte van de bevolking verontrusten. *"Zo willen het de vereisten van pluralisme, verdraagzaamheid en breeddenkendheid, zonder welke er geen democratische samenleving kan bestaan"* (EHRM 7 december 1976, Handyside t/ Verenigd Koninkrijk, § 49, 23 september 1998, Lehideux en Isorni t/ Frankrijk, § 55, en 28 september 1999, Öztürk t/ Turkije, § 64). Essentieel in een democratie is immers de confrontatie tussen verschillende ideeën in de maatschappij over zaken van algemeen belang, het politiek debat in ruime zin. Om die reden geniet het vrije spel van het politieke debat een hoog beschermingsniveau:

het politieke discours mag slechts beperkt worden indien er zeer dwingende redenen voor handen zijn (EHRM 12 juli 2001, Feldek t. Slovakije, § 83; EHRM, 16 juli 2009, Féret t. België, § 63; EHRM 11 mei 2010, Fleury t. Frankrijk, § 43).

De vrijheid van meningsuiting is echter niet absoluut.

Artikel 19 Gw bepaalt dat misdrijven die bij het gebruik van die vrijheid gepleegd worden, bestraft kunnen worden. Ook uit artikel 10, § 2 EVRM volgt dat de uitoefening van de vrijheid van meningsuiting plichten en verantwoordelijkheden met zich brengt, en daarom onderworpen kan worden aan bepaalde formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of sancties. Die beperkingen moeten wel aan drie voorwaarden voldoen: (1) ze moeten bij wet voorzien zijn, (2) ze moeten tot doel hebben bepaalde rechtsgoederen te beschermen, zoals de veiligheid van het land, de openbare orde, de bescherming van de goede zeden, het recht op de goede naam of de rechten van anderen, enz., en (3) ze moeten ook "nodig zijn in een democratische samenleving.", d.w.z. ze moeten beantwoorden aan een dwingende sociale behoefte ("*pressing social need*"), moeten effectief bijdragen tot, en in een evenredige verhouding staan tot de realisatie van één van de hiervoor genoemde wettige doeleinden.

Bij de toepassing van dit laatste proportionaliteitscriterium zal de rechtspraak rekening houden met het grote belang van een open maatschappelijk debat over publieke aangelegenheden in een democratie. Een beperking op "public speech" (bv. een veroordeling wegens lasterlijke uitingen over een politicus, of de veroordeling tot betaling van een schadevergoeding wegens het gebruik van kwetsende woorden tegenover een politiek tegenstrever) zal veel minder snel nodig zijn in een democratische samenleving dan een beperking op "private speech" (bv. dezelfde veroordelingen, maar dan wegens laster of kwetsend taalgebruik tegenover een privé persoon). Het algemeen belang van een openbaar debat, zelfs als hierin kwetsende en choquerende termen gebruikt worden, weegt zwaarder door dan het legitieme doel om de reputatie van een ander te beschermen (L. VAN LOOY, M. Elst, [De kiescampagne] Fundamentele vrijheden als grondslag voor politieke actie [2019], Bijdragen in boek - In: M. ELST en L. VAN LOOY, Het Vlaams Parlement. Verkiezing en statuut van de Vlaamse volksvertegenwoordigers [2019], blz. 173-174).

Artikel 1382 oud BW maakt een wet uit in de zin van artikel 10.2 EVRM zodat op grond van deze wetsbepaling kan besloten worden tot een beperking of sanctionering van de vrijheid van meningsuiting (vgl. Gent 28 maart 2002, NJW 2003, 465). Een vordering tot het bekomen van een schadevergoeding in een burgerlijke procedure kan derhalve als een rechtmatige inperking van de vrijheid van meningsuiting worden beschouwd. Die beperking zal echter de toets van artikel 10.2 EVRM moeten doorstaan.

Bij de beoordeling van de beperking op de vrijheid van meningsuiting, in voorkomend geval via het toekennen van een vordering gegrond op artikel 1382 oud BW, en meer bepaald om uit te maken of die inperking op de vrijheid van meningsuiting wel voldoet aan de noodzakelijkheidsvoorwaarde van artikel 10.2 EVRM, spelen de motieven die aan de basis

lagen bij het openbaar maken van welbepaalde informatie of bij het uiten van bepaalde waardeoordelen een rol. Wanneer kritiek te goeder trouw werd geformuleerd, niet met de bedoeling om louter schade tot stand te brengen aan de eer of reputatie van een bepaalde persoon, maar om bepaalde wantoestanden aan de kaak te stellen zal het uiterst moeilijk zijn om een restrictie als noodzakelijk te bestempelen (vgl. D. VOORHOOF, "Artikel 10. Vrijheid van meningsuiting", in J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds.). Handboek EVRM. Deel 2 Artikelsgewijze commentaar, Vol. I, Antwerpen, Intersentia, 2004, (837) 1010).

Ten onrechte verwijst Patrick Lansens naar de bewijslast inzake laster en eerroof. Binnen een politieke context wordt het recht op vrije meningsuiting niet beknot door de bewijslast, die rust op degene die zijn mening uit. Het kan volstaan dat er bepaalde aanwijzingen voorhanden zijn die kunnen aanleiding geven tot een vermoeden, een speculatie of een opinie, opdat de auteur ervan de bescherming geniet van artikel 10.1 EVRM, zelfs al levert hij niet het formele bewijs van zijn beweringen. Patrick Lansens heeft ten andere nooit strafklacht neergelegd lastens Andy Vermaut wegens laster of eerroof.

3. De door Patrick Lansens gehekelde passages in het pamflet

3.1. Patrick Lansens neemt in eerste instantie aanstoot aan de kritiek die Andy Vermaut uit over de cumul van zijn mandaten.

In het pamflet geeft Andy Vermaut een overzicht van de mandaten die Patrick Lansens bekleedt, met verwijzing naar de link waarop deze info terug te vinden is. Hij geeft ook weer hoeveel deze mandaten Patrick Lansens financieel zouden opleveren en hoeveel Patrick Lansens aangeeft te verdienen. Het krantenartikel waarin Patrick Lansens melding maakt van deze verdiensten ligt neer onder stuk 4 van Andy Vermaut en wordt in het pamflet geciteerd.

Andy Vermaut mag er uiteraard op wijzen dat Patrick Lansens mandaten cumuleert en mag zich vragen stellen bij de inkomsten die Patrick Lansens hieruit puurt, zeker in het licht van het standpunt dienaangaande van de nationale (socialistische) partijtop.

Patrick Lansens hekelt vooral dat Andy Vermaut zou insinueren dat hij fiscale fraude pleegt.

In het pamflet staat – na het overzicht van de mandaten – het volgende:

"Hoe maakt onze meester-tovenaar Patrick Lansens van een bedrag van 37.689,96 euro uiteindelijk een netto bedrag van 5500 euro? Hoe doe je dat? Daar moet je inderdaad zeer bekwaam voor kunnen toveren.;"

Hoe komt het dat de belastingadministratie dit zomaar aanvaardt!

Ook dit moet onderzocht worden door de belastingsinspectie! Zijn er speciale regels voor onze Patrick? Moet hij dan slechts belastingen betalen op 5.500 euro? Als hij er al niet mee inzit om de mensen van Koekelare, Bovekerke, Zande, De Mokker in de Weekbode te beliegen zou hij dan ook tegen de belastingadministratie liegen? Ook hieromtrent moet er dringend duidelijkheid komen."

Zonder Patrick Lansens uitdrukkelijk te beschuldigen van fiscale fraude insinueert Andy Vermaut bepaalde zaken. Hij geeft zijn persoonlijke indruk hieromtrent weer en finaal stelt hij een aantal vragen waarna hij besluit dat er dringend duidelijkheid moet komen.

Wat hij hieromtrent schreef is zodoende wel degelijk toegelaten in het kader van een politiek debat.

3.2. Verder hekelte Patrick Lansens de passages in het pamflet met betrekking tot diens rol bij de verkoop van het gemeentelijke elektriciteits- en rioleringsnetwerk.

In zijn synthesebesluiten citeert Patrick Lansens bepaalde passages, doch niet volledig.

Het hof haalt de passages wél volledig aan:

“Uit diverse betrouwbare bronnen en volgens kenners werd vernomen dat het elektriciteitsnet voor een veel te lage som verkocht werd. Gezien Patrick Lansens de grote voortrekker was om de melkkoe van de gemeente te verkopen en rechtstreekse onderhandelaar was, kunnen daar serieuze vragen worden bij gesteld. Er was minstens belangenvermenging in het spel.

Als we denken aan bijvoorbeeld ook de overname rioleringsactiviteit voor het ganse grondgebied van Koekelare van Infrax (het vroegere WVEM) en dit vanaf 1 oktober 2008, overnameprijs (= definitieve waarde rioleringsinfrastructuur): 6.865.182,36 EURO, opgesplitst in 75% in winstbewijzen (112.169 aandelen riolering + 1.516 winstbewijzen Wr) en 25% (1.716.307,36 EURO) in speciën...Als we dit allemaal op een rijtje zetten: begint het serieus te stinken.

Lansens onderhandelt eerst voor de gemeente en krijgt achteraf vier functies bij Infrax. Wat er nog allemaal van de kar gevallen is, daar hebben wij het raden naar!

Lansens verkocht onze elektriciteit en rioleringen:... De rioleringen werden verkocht aan Infrax waarvoor hij zelf in het directiecomité zit? Kan dit zomaar? Ook hier is volgens kenners veel te weinig betaald door Infrax aan de gemeente Koekelare. Vraag is hoe die verkoopprijs bepaald werd en wie de onderhandelaars waren? Kwam daar een neutraal expert bij te pas? Of werd er rechtstreeks onderhandeld met de gemeente Koekelare (lees Patrick Lansens) en met Infrax? In dit laatste geval is er weer belangenvermenging in het spel. Het zal Infrax er zeker om te doen zijn een zo'n gering mogelijke koopsom te verkrijgen. Met Patrick Lansens had het ongetwijfeld iemand uit hun eigen midden en dit voelt ethisch niet politiek correct aan.

Is het tevens een socialistisch principe om onze rioleringen voor een appel en een ei cadeau te doen? Waarom moeten de burgers nu betalen voor de aansluiting en moeten zij nu voor de kosten opdraaien? Socialisme 2.0???

Allerlei geruchten doen de ronde hieromtrent. Vandaar dat Patrick Lansens hier ook onder ede en in alle sereniteit duidelijkheid over moet verschaffen!”.

Ook hier wijst Andy Vermaut op een aantal zaken, stelt hij zich bepaalde (kritische én ethische) vragen omtrent de rol van Patrick Lansens (zonder Patrick Lansens uitdrukkelijk van iets te beschuldigen) en eindigt hij met de vraag naar duidelijkheid. Als (kritische) burger en (vroeger) politiek opponent van Patrick Lansens mag Andy Vermaut zich bepaalde vragen stellen. Patrick Lansens mag zich als politiekeer, in de aanloop naar de

gemeenteraadsverkiezingen, verwachten aan dergelijk debat, zelfs in dergelijke toon, gelet op de politieke context.

Ook wat deze passages betreft valt alles binnen wat toegelaten is in een politiek debat en kan geen fout weerhouden worden.

3.3. Patrick Lansens viseert verder de passage waar Andy Vermaut het heeft over de aan zijn echtgenote toegestane afwijking op de verkavelingsvoorwaarden, door het hof volledig geciteerd:

“de heer Lansens woont thans in een verkaveling waarvan de voorschriften in eerste instantie bepaalden, dat geen enkel perceel uit de verkaveling mocht worden samengevoegd. Hier heeft hij een sterk staaltje van zelfbediening in de politiek geregisseerd. Dat hij foefelt, bewijst hij door de aanvraag voor verkavelingswijziging op naam van zijn vrouw aan te vragen.

Zo valt het veel minder op en is er z gezegd zelfs geen belangenvermenging. Zo simpel gaat dat allemaal. Wat vindt u als bekwame burger hiervan? Gewone burgers die loten willen samenvoegen worden dit onmiddellijk geweigerd door Lansens. Kan hij zichzelf nog in de spiegel bekijken?”

De onderliggende feiten die Andy Vermaut hier aanvoert worden door Patrick Lansens niet betwist. Zijn echtgenote heeft inderdaad de samenvoeging gevraagd van twee kleinere bouwloten voor halfopen bebouwing naar één groot lot. Deze aanvraag is behandeld op de zitting van 9 juli 2012. Patrick Lansens nam niet deel aan de bespreking en de besluitvorming. De samenvoeging werd toegekend.

Andy Vermaut stelt ook hier – als kritisch burger en (voormalig) politiek opponent – vragen bij de rol van Patrick Lansens in dit dossier, wat toegelaten is, temeer onder zijn stuk 7 een mail voorligt van een zekere Nele Flameyn die bevestigt dat haar vraag om twee loten samen te voegen geweigerd werd. Andy Vermaut mag zich vragen stellen bij dit alles en mag zijn (kritische) opinie dienaangaande uiten in het kader van een politiek debat, temeer Patrick Lansens perfect in de mogelijkheid was één en ander te beantwoorden/weerleggen (zie verder).

3.4. De volgende door Patrick Lansens gehekelde passage luidt als volgt:

“Met het geld dat ze in speciën ontvingen van de riolen, kwam er een nieuwe sporthalle en indoortennisaccomodatie, gerealiseerd via projectontwikkelaar Willy Naessens die nadien royaal de private evenementen van Dirk Ampoorter sponsort, niet toevallig de boezemvriend van “den bekwame” Patrick Lansens. Allemaal puur toeval uiteraard!”

Ook hier doet Andy Vermaut bepaalde insinuaties en stelt hij zich (kritisch) vragen bij bepaalde beleidsdaden. Deze commentaar/kritiek is, gelet op de context van het politieke debat, eveneens toegelaten.

3.5. Tot slot verwijst Patrick Lansens naar het hoofdstuk met betrekking tot de aanstelling van de nieuwe brandweerschef, zonder hierin welbepaalde passages te viseren.

Andy Vermaut stelt in de brochure dat een zekere Germain Tratsaert een cardiorespiratorisch attest moest voorleggen, terwijl de gemeente dit (volgens hem) zelf via de bedrijfsgeneeskundige dienst had moeten vragen aan de arbeidsgeneesheer. Die arbeidsgeneesheer moest dan een specialist aanstellen. Volgens Andy Vermaut zou Patrick Lansens in de benoemingsprocedure wel het juiste Koninklijk Besluit vermeld hebben doch de voorwaarden 'omgedraaid' hebben.

Andy Vermaut geeft zijn eigen waardeoordeel hieromtrent weer en insinueert ook hier bepaalde zaken. Ook de passage met betrekking tot de aanstelling van de nieuwe brandweerschef valt echter binnen de grenzen van wat in het kader van de politieke context toegelaten is.

4. Kortom, Andy Vermaut heeft met zijn commentaren en uitlatingen over Patrick Lansens in zijn pamflet/brochure geen fout begaan. Hij heeft bepaalde insinuaties gedaan en kritische vragen gesteld omtrent de daden of het beleid van een (voormalig) politiek opponent en heeft hieromtrent waardeoordelen gevelde. Hij heeft de politieke cultuur in de gemeente Koekelare willen aankaarten, bepaalde zaken die volgens hem ethisch niet correct zijn in vraag gesteld en daarbij de (volgens hem voorhanden zijnde) 'schijn van vriendjespolitiek' gevisieerd. Uit niets blijkt dat bij zijn (eerder satirische) commentaren en uitlatingen de grenzen van het redelijke in een politieke context werden overschreden. Met zijn kritisch pamflet heeft hij simpelweg een (ethisch) debat op gang willen brengen. Dat de toon van het pamflet hier en daar 'hard' is doet hieraan geen afbreuk. Zoals gezegd kadert het pamflet in een politiek debat.

Het is verder niet bewezen dat hij handelde met het enkele doel om Patrick Lansens schade toe te brengen, temeer gelet op de timing van het verspreiden van het pamflet (en posten van het filmpje), meer bepaald vier maanden vóór de gemeenteraadsverkiezingen. Andy Vermaut heeft Patrick Lansens ruimschoots de tijd en gelegenheid gegeven om een antwoord te bieden op de talloze vragen en zelfs insinuaties in zijn pamflet. Hij heeft het pamflet niet slechts enkele dagen voor de verkiezingen laten verspreiden, doch Patrick Lansens de mogelijkheid tot wederwoord geboden. Er is geen sprake van enig *kwaadwillig* opzet (in de zin van art. 443 Sw).

De vordering van Patrick Lansens kan ook voor dit hof niet slagen. Het hoger beroep is ongegrond. Patrick Lansens dient in te staan voor de kosten van de beroepsinstantie. De rechtsplegingsvergoeding die hij aan Andy Vermaut verschuldigd is bedraagt, gelet op het bedrag van zijn vordering in hoger beroep, 1.080,00 EUR.

OP DEZE GRONDEN,
HET HOF, recht doende op tegenspraak.

Verklaart het hoger beroep toelaatbaar, doch ongegrond.

Bevestigt het bestreden vonnis.

Verwijst Patrick Lansens in de bij de neerlegging van het verzoekschrift hoger beroep reeds vereffende bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand in toepassing van artikel 4, § 2, lid 1 en 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand (BS 31 maart 2017).

Veroordeelt Patrick Lansens in toepassing van artikel 269(1) en (2) W. Reg. tevens tot betaling aan de Belgische Staat, FOD Financiën van de op een bedrag van 400,00 EUR begrote rolrechten in hoger beroep.

Verwijst Patrick Lansens in de overige kosten van de beroepsinstantie, die aan zijn zijde niet dienen te worden begroot, daar zij hem ten laste blijven, en die aan de zijde van Andy Vermaut vereffend worden op 1.080,00 EUR rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gewezen door de **EERSTE KAMER** van het hof van beroep te Gent, zetelende in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

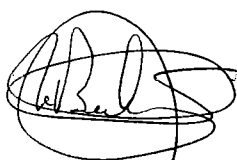
L. TAVERNIER, raadsheer, waarnemend voorzitter;

O. DE VEL, raadsheer;

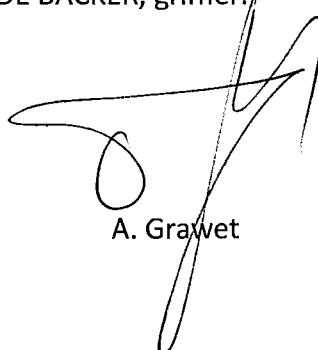
A. GRAWET, raadsheer,

en uitgesproken door de waarnemend voorzitter van de kamer in openbare terechtzitting op **2 SEPTEMBER 2021,**

bijgestaan door S. DE BACKER, griffier.

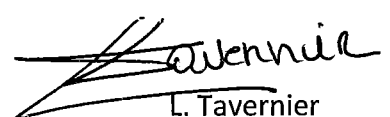
S. De Backer

A. Grawet

O. De Vel

L. Tavernier

